

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 3den OCTOBER 1840. N. 40.

Wy zyn verzocht het volgende artikel, geplaatst door den WelEerwaarden Heer B. C. Carillon, Geestelyke by de Nederlandsche Portugesche Israëlitische Gemeente te Paramaribo, in de Surinaamsche Courant van den 14 July jl., in onze Courant van heden overtenemen:

Dat de Israëliten van *Europa* de drukpers te baat zouden nemen, om het ongerymde der hatelyke beschuldiging, welke den Israëliten van *Damascus* is ten laste gelegd, aan te toonen, was te voorzien.—Wy hadden echter niet verwacht, dat men op eene redeneerkundige wyze het valsche van de beschuldiging zou hebben trachten aanschouwelyk te maken. Wy voor ons denken er anders over. Wy vermeenen, dat de heiligheid onzer Godsdienst en de reinheid onzer zeden te wel by onze Christenbroeders bekend zyn, dan dat zy zouden kunnen gelooven, dat twee Rabbynen, uitgerust met de kennisse en vreeze des Heeren, getooid met al den glans van wysheid en deugd, dat de vier welopgevoedste Israëliten van *Damascus* zich zouden hebben overgegeven aan eene daad van barbaarsche afgodery, het allerzwartste heidendom waardig. Er zyn waarheden, waarvan men de heilig- en onkreukbaarheid vermindert, door ze te willen bewyzen. Omgekeerd zyn er logens, welke men, door ze te wederleggen, een glimp van waarschynlykheid byzet. Onder die waarheden behoort de verzekering: "*De beschuldiging tegen de Israëliten van Damascus is eene voorbedachtelyke valsche beschuldiging;*" onder die logens behoort het gemelde in de dagbladen: "*De Israëliten van Damascus hebben eenen Christen Priester vermoord, om zyn bloed onder hun Paaschbrood te vermengen.*

Wy, even billyk verontwaardigd, over het weder ophalen van een sprookje der middeneeuwen, en het dadelyk melden van hetzelve door de dagbladen, zonder tevens het onwaarschynlyke er van aan te toonen; wy, even volyverig, om de schandelyk en schaamteloos op nieuw aangerande eer onzer geloofsgenooten te verdedigen; wy zullen noch de redeneerkunde noch de getuigenis der Israël. inroepen: het eerste niet, om de reeds gemelde redenen, het tweede niet, wyl die getuigenis partydig zou kunnen schynen. Veel meer strookend met de waardigheid van het zoo herhaaldelyk onregtvaardig vervolgd, van het pas eerst ademhalend, van het standvastigst, getrouwst en geloovigst volk zal het zyn, de natien, waaronder wy leven, zelve te laten oordeelen. De tyd der Priesterheerschappy is geeindigd, en de volken van *Europa* en *Amerika* zyn te verlicht, te braaf en te edeldenkend, om de helsche beschuldiging niet voor de regtbank der natien zelve te brengen.

Welaan dan, volkeren van *Europa* en *Amerika!* in wier midden wy wonen, Christenen! die met ons in den God van Abraham gelooft, aan Zyne wereldbeheersching, aan de onsterfelykheid der ziel en de opstanding,—op u, op u zelven beroepen wy ons!

Spreekt, gy schitterende Geleerden! die onze Wetten en Godsdienstige gebruiken kent, die in Maymonides *Codex Mozaica* (*Jad Hachazaka*), de strenge verbodswetten wegens het nuttigen niet slechts van het bloed, maar ook van alle spyzen, waarin toevallig bloed gevallen, is, gelezen hebt, of lezen kunt;

Spreekt, gy Christenen! die alom te midden der Israëliten wonende, en als Broodbakkers uw bestaan onder hen vindende, ook voor hen het Paaschbrood bakt;

Spreekt, gy Christenen! die zoo vaak van uwe Israëlitische vrienden, als bewys van achting en toegenegenheid, het Paaschbrood ontvangen en gegeten hebt;

Spreekt! spreekt allen, gy Christenen van *Europa* en *Amerika!* die onzen handel en wandel kent, de kracht van ons geloof, de zuiverheid onzer deugden en de reinheid onzer spyzen,—Spreekt! wy bezweren u by de heiligheid uwer verwachtingen, by de stem van uw geweten, by uw geloof aan God en de onsterfelykheid der ziel,—spreekt! en zegt ons, of gy gelooft, dat beleiders der *Mozaische* Godsdienst, dat beleiders van die Leer, welke geboden heeft: "*Gy zult niet doen, naar al hetgeen de heidenen voor uwe oogen gedaan hebben. Gy zult uwen Broeder niet haten in uw hart, geen wrok noch toorn tegen iemand behouden, maar uwen naasten liefhebben als u zelven. Wanneer gy het lastdier uws vyands onder den last ziet bezwyken, moet gy hem den last verligten,*" dat beleiders van dat geloof, welks verhevene en hooggeëerde Rabbynen hebben geleeraard: "*Ook de blindste heiden, zal zoo hy slechts deugdzaam is, zalig worden. Die een geloofsgenoot mishandelt, zal gestraft worden, maar die eenen niet Israëliet geweld aandoet zal ter helle ingaan, omdat hy eenen blaam op Israël geworpen heeft.*"—Zegt ons Christenen! of gy gelooft, dat beleiders eener zoo verhevene, zoo goddelyke Leer, eenen Christen broeder, die, even als zy, slechts voor God de knieën buigt, zouden kunnen vermoorden, om zyn bloed met hun Paaschbrood te vermengen,

En daar gy het niet gelooft—want het is niet mogelyk, dat gy het gelooft—waarom dan niet openlyk uwe verontwaardiging over eene zoo schandelyke betichting te kennen gegeven? Waarom gezwegen in eene zaak, waarin bygeloof en dweepery zoo ligt een middel zouden kunnen vinden, om die gezegende verdraagzaamheid, welke de negentiende eeuw zag geboren worden, zoo niet te verbannen, dan toch te verminderen? Waarom niet openlyk voor de zaak der onschuld uitgekomen? Gy, vooral, geleerden! die door de drukpers zoo veel invloed op den algemeenen geest uitoefent, waarom niet in de dagbladen aangekondigd, dat er ja onder de Israëliten, even goed als onder de Christenen, goddelooze booswichten kunnen zyn, maar dat het vermoorden van Christenen door vroome Israëliten, ten einde met hun bloed afgodery te plegen, eene hersenschim, eene onmogelykheid is? Waarom niet ronduit gezegd, dat eene dergelyke daad by geloovige en vroome Israëliten niet eens in de gedachte kan opkomen?

Ja, Christenen! het is niet onze, maar uwe taak, dergelyke beschuldigingen eens en vooral den bodem in te slaan. Heeft het licht der negentiende eeuw u de deugd van het geloof leeren afscheiden; heeft het u doen inzien, dat verschil van Godsdienst geenen grond oplevert, tot verschil in staatsen burgerregten; thans moet de geest der hemelsche verdraagzaamheid u doen zorgen, dat lasteringen in het brein van middeneeuwschen dweepers en vervolgzuchtigen opgekomen, niet weder in de beschaafde landen ingang vinden, en dat ook in de oorden der barbaarschheid de Israëliten voor de gevolgen van zoodanige valsche beschuldigingen gevrywaard worden.

Het is uwe taak, Christenen der negentiende eeuw! de edele beschermers te zyn der nakomelingen van dat volk, dat den grondslag legde tot de vernietiging der afgodendienst en dier menschenoffers, van welke men thans hun kroost zydelings durft beschuldigen.

Christenen! gy, die waarlyk Christenen zyt, dat is: die onvoorwaardelyk aan het woord van *Sinai* gelooft, wy zyn uwe Vaderen. Ons dankt gy alles wat gy zyt en nog worden kunt. Welke verandering, wat bybegrip, ook het verschil tusschen onze en uwe verwachtingen daarstelt, de God, dien gy vereert, is onze God, de onsterfelykheid, waarop gy hoopt, is onze onsterfelykheid. Hy is Israëls God, het is Jacobs Eden, welke de zaligheid van uwen aanzyn uitmaken. Het zyn Israëls oorkonden, waaraan gy uwe kennis, uwe godsvrucht uwe verlichting toeschryft.

Christenen! die noch door ongeloof noch door bygeloof besmet zyt, gy weet en erkent dit alles. Gy weet en erkent, wat gy, van alle zyden beschouwd, aan Israëliten verschuldigd zyt. Gy weet en erkent, dat zy, die gy uwe weldoeners en meer dan uwe weldoeners noemt, Israëliten waren. Wy hebben dus regten op uwe bescherming, op uwe hulp; regten als uwe Vaders in het geloof; regten als uwe broeders en medeburgers.

In uwe magtige handen, Volkeren van *Europa* en *Amerika!* stellen wy dus, naast God, het lot onzer rampzalige geloofsgenooten in *Azia* en *Afrika*. Strekt hun tot steun, O onze Christen broeders! Dekt hen met het schild uwer liefde; dier liefde, welke uit den Hemel onzer Openbaring in uwe harten is nedergedaald. Wy vertrouwen op uwe verdraagzaamheid, niet alleen voor ons, maar ook voor onze geloofsgenooten in de oorden van het Dispotismus; en dit gegrond vertrouwen zal niet bedrogen worden. O, zeker! zoo de Christenen waarachtig Christenen zyn, en dus naar dezelfde zedeleer leven, waarna alle waarachtige Israëliten leven, dan zal de Christelyke liefde, welke dezelfde is als de *Mozaische*, en dus de van God zelve voorgeschrevene liefde, de Israëliten van *Damascus* met hare vleugelen dekken; dan zal de magtige invloed der Christenvolken het oosten dwingen, de gezegende verdraagzaamheid van het westen in te voeren; dan zal het uit het Jodendom geboren Christendom beletten, dat de beleiders van de Moeder aller *echte* Godsdiensten langer op gronden van *valsche* beschuldigingen worden mishandeld, en van hun wettig verkregen eigendom beroofd; dan, eindelyk, zullen de Christenen, door het beschermen van het heilig Israël, toonen, dat zy den, ook op hen toegepasten, naam *Israël* niet onwaardig zyn.

A°. 1840. N°. 4.

PUBLICATIE

Houdende opheffing van de Jaarlyksche aangifte van slaven ter administratie van financien.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de nominative lysten, bevattende de opgaven van slaven, welke volgens art. 2 der publicatie van dit Bestuur, in dato 7/9 October 1837 No. 6, in de eerste dagen der maand January van het afgeloopene jaar 1839 zyn ingekomen, gestrekt hebben tot grondslag voor het aanleggen van eene Controlle van slaven ter Administratie van financien dezer kolonie.

En gelet dat de bedoelde Controlle van slaven, voortaan kan worden bygehouden door middel dat alle mutatien van geboorten en sterfte, als mede van verkoop enz. van slaven, by de onderscheidene administrative takken des bestuurs worden aangeteekend.

Zoo is het dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan: by deze ter kennisse van elk en een' iegelyk te brengen, dat de jaarlyksche inzending van nominative lysten van slaven aan het Bureau van den Administrateur van financien alhier, voortaan niet meer zal behoeven plaats te hebben; wordende voor zoo ver gederogeerd aan de voorzeide publicatie in dato 7/9 October 1837 No. 6.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 11den Mei 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De 1e. Commis, belast met de functien
van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 385 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 5.

PUBLICATIE

Houdende nadere wyziging in de gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schuttery, en bepaling der wyze, waarop deze en de verhoogde Contributie kunnen worden aangezuiverd.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen: dat het doelmatig is voorgekomen om de, by publicatie van dit Bestuur in dato 19 November 1835, aangewezene klassificatie van de gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schuttery op dit Eiland, eenige wyziging te doen ondergaan.

En willende te gelyker tyd, de voldoening dier Contributie, termyns gewyze bepalen, zoo als zulks by art. 5 der wet op het stelsel van belasting binnen deze kolonie van 15/26 February 1828, ten aanzien van andere belastingen, is voorgeschreven.

Zoo is het dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan: met intrekking der publicatie van dit Bestuur, in dato 19 November 1835 No. 7, te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

Art. 1.

Van en met het aanstaande jaar 1841 zullen de klassen der gewone Contributie tot instandhouding der korpsen Schutteryen op dit Eiland, zyn als volgt:

ƒ 32.
„ 28.
„ 24.
„ 20.
„ 16.
„ 12.
„ 8.
„ 4.

Art. 2.

De evengemelde gewone Contributie, gelyk mede die der verhoogde Contributie voor buitengewone vrystelling van Schutterlyke dienst, zullen kwartaalswyze in 's Ryks koloniale kas aangezuiverd kunnen worden.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 11den Mei 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De 1e. Commis belast met de functien
van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 385 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 6.

PUBLICATIE

Waarby de publicatie van het Gouvernement Generaal in dato 17/18 July 1840 No. 7, alhier wordt in werking gebragt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ter afkondiging en in werking brenging, by dit Bestuur is ontvangen eene publicatie van den 17/18 July 1840, Gouvernements-blad No. 7, houdende bepalingen van den termyn, binnen welken van Vonnissen ter eerste instantie gewezen, by de Regtbanken te Curaçao, St. Eustatius en St. Martin appel moet aangeteekend en dat appel voor het Geregtshof te Suriname vervolgd worden.

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en verstaan, aan de voorzeide publicatie binnen deze kolonie publiciteit te geven, gelyk geschiedt by deze, luidende dezelve als volgt:

A°. 1840. N°. 7.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE
van den 17/18 Julij 1840.

Houdende bepalingen van den termyn, binnen welken van Vonnissen ter eerste instantie gewezen by de regtbanken te Curaçao, St. Eustatius *en* St. Martin, *appel moet aangeteekend, en dat appel voor het Geregtshof te* Suriname *vervolgd worden.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat by art. 30 van het vigerend reglement op het beleid der regering voor de kolonie *Suriname*, in verband met de reglementen op het beleid der regeringen voor de kolonien *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin*, is bepaald, dat van alle ter eerster instantie te vallen definitive vonnissen in civiele zaken by de regtbanken aldaar, appel zal vallen aan het Geregtshof te *Suriname*, doch dat tot hiertoe nog by geene verordening de termyn bepaaldelyk is aangewezen, binnen welken dat appel zal behooren te worden aangeteekend en vervolgd.

Gelet op eene aanschryving van het Ministerie van Koloniën van den 31sten Maart 1840, No. 14, waarby Wy, namens Zyne Majesteit den Koning, worden gemagtigd daarin te voorzien, met inachtneming, naar gelang der plaatselyke behoefte, van het bepaalde by Hoogstdeszelfs besluit van den 11 January ll. No. 116.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, als volgt:

Artikel 1.

De termyn voor het aanteekenen van appel van vonnissen, ter eerster instantie gewezen door de regtbanken te *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin*, en van welke, volgens de beginselen van het oud Hollandsch regt, het appel is vrygelaten, dus alleen voor zooverre dezelve in contradictoir proces zyn gewezen, zal steeds die van *veertien* dagen zyn, te rekenen van den dag der pronunciatie van het vonnis, waartegen de succomberende party in appel verlangt optekomen.

Art. 2.

Mits deze wordt afgeschaft de thans nog voor het Geregtshof te *Suriname* gebruikelyke ingang in regten in cas van appel, door middel van het request om mandement van appel, en zal het appel van vonnissen, waarvan het appel is vrygelaten, gewezen door de Regtbanken te *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin*, vervolgd worden op eene dagvaarding in voege als zulks by het volgend artikel is bepaald.

Art. 3.

Binnen den tyd van *drie* maanden, na den dag, waarop aanteekening van appel is gedaan, zal de party, welke zich by het vonnis bezwaard acht, de wederparty ter vervolging van het appel voor het Geregtshof laten dagvaarden, aan derzelver domicilium door den Exploiteur of wel den Deurwaarder by de Regtbank, welke het vonnis heeft gewezen.

Art. 4.

Byaldien de wederparty niet woonachtig is op de plaats, waar de regter, welke het vonnis heeft gewezen, deszelfs zitting houdt, zal het by vorige artikel voorgeschreven *Exploict* beteekend worden aan haren gemagtigden of wel aan haren practizyn.

Art. 5.

Tusschen de dagvaarding en den dag regtens zullen *zes* maanden moeten verstryken, zoodanig, dat de dagvaarding zal moeten inhouden daging ter eerster ordinaire rolle van het Geregtshof, te houden na de expiratie van den zoo even vermelden termyn van *zes* maanden.

Art. 6.

Wanneer er geene aanteekening van appel ter griffie der regtbank is gedaan binnen den tyd van *veertien* dagen, nadat het vonnis is gepronuntieerd, zal het vonnis, als in kracht van gewysde overgegaan, onmiddelyk kunnen geëxecuteerd worden.

Art. 7.

Byaldien het appel, wel is waar binnen den bepaalden tyd van

veertien dagen is aangeteekend, edoch binnen *drie* maanden na den dag der aanteekening, de dagvaarding by art. 3 voorgeschreven, niet is uitgegaan, zal het appel beschouwd worden als *ipso Jure* te zyn vervallen, en mitsdien het vonnis als in kracht van gewysde overgegaan, onmiddelyk ter executie kunnen gelegd worden.

En opdat niemand eenige onwetenheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 17den July 1840, het *zeven-en-twintigste* jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal voornoemd,
J. C. RYK.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 18den July daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 26sten Sepember 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 386 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

A°. 1840. N°. 7.

PUBLICATIE

Waarby de publicatie van het Gouvernement Generaal in dato 3/4 Augustus 1840 No. 10, alhier in werking wordt gebragt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo van wege het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ten fine van afkondiging en in werking brenging, by dit Bestuur is ontvangen, eene publicatie van den 3/4 Augustus 1840, Gouvernements-blad No. 10, waarby de bepalingen der nieuwe wetgeving voor het koningryk der *Nederlanden*, met betrekking tot de meerderjarigheid, van toepassing worden gemaakt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan aan de voorzeide publicatie binnen deze kolonie, de vereischte publiciteit te geven, luidende dezelve als volgt:

A°. 1840. N°. 10.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE
van den 3/4 Augustus 1840.

Waarby de bepalingen der Nieuwe Wetgeving voor het Koningryk der Nederlanden, *met betrekking tot de meerderjarigheid, van toepassing worden gemaakt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal er by Zyner Majesteits besluit van 10 April 1838 voor het Koningryk der *Nederlanden* eene Nieuwe Wetgeving is gearresteerd en met 1 October e. a. in werking gebragt, welke, hoezeer ook bestemd voor de Overzeesche Bezittingen van het Ryk, nogtans, uit hoofde van de wyzigingen, daarin noodig, om dezelve in de West-Indische Bezittingen van toepassing te maken, alsnog in deze Gewesten niet hebben kunnen in werking gebragt worden.

Overwegende dat het, in afwachting dier invoering, wenschlyk en noodig is, de regten van personen, met betrekking tot de meerderjarigheid, in overeenstemming te brengen met hetgeen daaromtrent by de Nieuwe Wetgeving is bepaald.

Gelet op artikel 385 van het nieuwe Burgelyke Wetboek, in verband met artikel 5 der Wet op den Overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving.

Gelet voorts op het Koninklyk besluit van 17 February 1819 La. B/4, alhier afgekondigd by Publicatie 26 Mei 1819 (Gouvernements-Blad e. a, No. 1).

ZOO IS HET, dat Wy den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergadering van den 1sten dezer maand.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk Wy goedvinden en verstaan by deze:

ARTIKEL 1.

Meerderjarig zullen voortaan de zoodanigen zyn, die den vollen ouderdom van drie en twintig jaren hebben bereikt.

ART. 2.

Desniettemin zullen alle personen, die vóór den dag der invoering dezer bepaling hunne meerderjarigheid hebben verkregen, blyven meerderjarig en zullen tot alle handelingen hoegenaamd dezelfde bekwaamheid hebben, alsof zy den vollen onderdom van drie en twintig jaren hadden bereikt.

ART. 3.

De by deze Publicatie ingevoerde wyziging ten aanzien der meerderjarigheid, zal in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen van kracht zyn, te rekenen van den dag, waarop deze verordening in de onderscheidene Kolonien in den gebruikelyken vorm zal worden afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 3 Augustus 1840, het *Zeven-en-twintigste* jaar Zyner Majesteits regering.

J. C. RYK.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 4den daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 26sten September 1840, het 27 jaar van Z. M. regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 26sten September 1840 No. 386 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 1sten October daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 September 1840.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen HeerGezaghebber dezer kolonie, wordt hierby openlyk kennis gegeven: dat het Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft te approberen, de door den Consul Generaal te Rio Janeiro gedane benoemingen der Heeren, POLIDERO ANTONIO DACOSTA, JOSE ROBERTO GUILHAN en ANTONIO RODRIGUES TERRERIE Junior tot Vice Consuls respectivelyk te *Rio Grande* in de stad en Provincie *Maranhao* en te *Porte Alegre.*

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 September 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ontvangen hebbende een Prospectus van inteekening op eene *Algemeene Geschiedenis des Vaderlands van de vroegste tyden tot op heden, door* J. P. AREND, ten einde de uitgaven van dat werk zoo veel mogelyk te bevorderen; zoo wordt door den ondergeteekende by deze ter kennisse van al die genen gebragt, welke op bedoeld werk zouden willen inteekenen, dat daartoe ter Koloniale Secretary dezes Eilands eene lyst geopend en liggende is.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 October 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 10 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE belastingschuldigen aan Eigendommen en Bezittingen over het 1ste en 2de kwartaal dezes jaars, worden hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekening vóór of uiterlyk den 9 dezer te komen betalen; dewyl na dien datum de lyst der nog onbetaalde posten aan den daartoe bevoegden ambtenaar, ter geregtelyke invordering, zal worden ingezonden.

Curaçao den 2 October 1840.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

VAN wege het Collegie der Wees-Onbeheerde en Desolate Boedelkamer wordt mits deze bekend gemaakt, dat, de nalatenschap van wylen *JUANA INEES GASPAR* geliKwideerd zynde, het batig saldo der boedelrekening gereed ligt om aan de daarop regt hebbenden te worden uitgekeerd, zoodra het Collegie voornoemd zich zal verzekerd hebben, dat volgens de bewyzen door de persoon van *CECILIA MARTINA JULIAO*, als de eenige overgeblevene erfgename van de overledene, ingediend, geen andere regthebbenden aanwezig zyn. Weshalve het noodzakelyk bevonden is, hieraan publiciteit te geven, ten einde degenen, die beter of eerder regt van aanspraak op deze nalatenschap mogten hebben dan de genoemde *CECILIA MARTINA JULIAO*, in de gelegenheid te stellen, zyn, haar of hun regt te doen gelden binnen den tyd van drie weken, van heden af gerekend; na verloop van welken tyd, geene reclames ter Weeskamer ontvangen wordende, het saldo van den bewusten boedel aan de genoemde *CECILIA MARTINA JULIAO* zal worden uitgekeerd.

Curaçao den 2 October 1840.
De Weesmeester,
G. VOS Jz.

By deze Courant behoort een vervolg.

De Minister Thiers.

Ik geloof, dat Thiers thans de eenig mogelyke minister is, ik koester den onbeperksten eerbied voor zyne bekwaamheid als redenaar, en beken, dat ik my gaarne onder den invloed zyner wegslepende welsprekendheid gevoel. Doch juist wegens dit talent ben ik op myne hoede; want het zyn alleen de bekwame advokaten, die slechte processen winnen; zelfs zyn het byna altyd dezen, aan welke men de gewaagste en slechtste processen toevertrouwt. De jongste door den raadspresident in de kamer der pairs gehouden redevoering overtreft in kracht van overreding al hetgeen immer voortreffelyks van hem gehoord is. Zy was bestemd om de vyandig of ten minste twyfelachtig jegens hem gestemde pairs te overtuigen, dat zy niets van hem te vreezen hebben, en zich tevens zoo uit te laten, dat hy den Heer Odilon Barrot niet tegen zich in het harnas zoude jagen. Dit nu is hem volkomen gelukt.— De meerderheid der pairs heeft hy gewonnen, en daarenboven heeft hy de linkerzyde nog sterker aan het ministerie verbonden. Dit is de onmiddellyke uitkomst, maar ook deze slechts zocht en beoogde de Heer Thiers; want dikwyls genoeg zeide hy zelf, dat hy slechts aan heden denkt en de toekomst aan het lot overlaat. Maar ook tevens erkende de heer Thiers, dat de ziel zyner staatkunde behendigheid *habileté* is, en in deze erkentenis ligt ongetwyfeld meer dan de heer Thiers zelve vermoedde. De geschiedenis heeft geenen enkelen grooten en gewigtigen staatsman aan te toonen, die eigenlyk behendig geweest is, en de *habileté* tot de ziel zyner staatkunde gemaakt heeft. Doch, verstaan wy ons ten aanzien van *groote* staatsmannen, van *groote* mannen. Dezen naam verdienen alleen zy, die iets wezentlyk groots geschapen, die aan hun volk, hunnen arbeid, hunne beginselen, door derzelver innerlyke waarde eene duurzame toekomst verzekerd hebben. Daartoe behoort dus niet een Talleyrand, die heden hielp vernietigen wat hy gisteren schiep, en die heden schiep, wat morgen bereids weder aan vernieling prys zou worden gegeven. Een zoodanige Talleyrand, en al zyne voorgangers en opvolgers verdienen den bynaam van *habile*, doch waarlyk, zy zyn geene groote staatsmannen, geene groote mannen. Deze waren integendeel meestal zeer *inhabile*, en beginnen veeleer de onbehendigheid om den zwakken tegen den sterkere te verdedigen, dan dat zy zich aan den oogenschynlyk sterkeren aansloten, om dezen zelven te verzwakken en af te slyten. En zoo werden zelfs de groote en grootste mannen dikwyls het offer hunner grootmoedigheid, hunner grootheid van hart en ziel. Doch dit belette niet, dat het door hen uitgestrooide zaad wortel schoot, opgroeide, een boom werd en eeuwen lang vruchten droeg. En toen noemde hen de geschiedenis *groot*, en de nakomelingschap boog ootmoedig voor hun aandenken neder. De *habileté* heeft nog nimmer iets geschapen; meestal bragt zy zelfs hen, die uit haar de ziel van hun bestaan meenden te kunnen maken, tot afzondering en minachting. Zelden overleed een *habile* als Talleyrand, door duizend apen verwonderend aangezien; de meeste waren verdwenen, eer zy nauwelyks bekend waren geworden. Slechts deze ellendige tyden zyn het, die aan *habileté* ook maar den schyn van grootheid geven, en ik vreeze dat de tegenwoordige tyd in Frankryk eens tot die tyden zal gerekend worden; want om den hoogsten trap van magt te bereiken, behoeft men slechts *habile* te wezen. Doch Thiers zelve spreekt het oordeel over dit levensbeginsel zyner staatkunde uit; want hy zelve waagt het niet, aan de toekomst te denken, of hy denkt er slechts aan om weder op het tegenwoordige, op heden terug te komen. "De hervorming kan morgen noodig worden; doch wat bekreunen wy ons daarom, daar zy toch heden nog niet noodig is? Konstantinopel kan morgen in de hand vallen van eene der mogendheden, die sedert lang het oog op deze stad gevestigd houden; doch dit mag geene ongerustheid baren; de stad is immers heden nog in handen van den Grooten Heer, en wat raakt ons, wat morgen geschiedt? Engeland arbeidt aan den ondergang des Egyptischen Onderkonings; het ondermynt deszelfs magt en aanzien; doch wachten wy tot hy valt, immers houdt hy zich heden nog staande."— Dit is de taal der *habileté*, der behendigheid, die het toeval in alles wil te baat nemen, en ziedaar waarom Thiers de behendigste, geslepenste, meest *habile* politicus der wereld zyn kan, en daarom toch geen groot staatsman, geen groot man wezen zal.

Londen, *July* 22. De wet nopens het regentschap is by de Lords voorgelezen. Zy bestaat uit 6 artikelen, hoofdzakelyk inhoudende: dat wanneer de koningin Victoria, met achterlating van een minderjarigen telg, mogt komen te overlyden, prins Albert, haar gemaal, tot de meerderjarigheid van dat kind, met het regentschap zal worden bekleed; dat alle handelingen van de koninklyke magt, gedurende het regentschap anders dan door den regent uitgeoefend, nietig zullen zyn; dat de regent de gevestigde kerk in Engeland en Schotland onkreukbaar zal handhaven; dat, op straffe van nietigheid, door het eventueel nagelaten kind Harer Maj. gedurende deszelfs minderjarigheid, geen huwelyk zal mogen worden gesloten, zonder schriftelyk inwilliging van den regent en de bekrachtiging van beide Huizen; dat de regent geene verandering kan maken in de troon-opvolging en in de kerkelyke regelingen; dat eindelyk het regentschap en de voogdy zal ophouden, zoodra Z. K. H. Prins Albert met eene R Katholyke in den echt mogt treden, of zich elders dan in het vereenigd Ryk mogt vestigen.

Als oom der koningin meende de hertog van Sussex dat het hem betaamde het eerst het woord over deze belangryke voordragt te voeren. Hy heeft zich in het algemeen zeer daarvoor verklaard, en het land geluk gewenscht, dat er geene partyschap in de zaak gemengd was, gelyk in der tyd het geval is geweest, toen zyn broeder, wylen George IV, tot regent werd benoemd, by de ziekte zyns vaders. (Men verzekert, dat de koningin persoonlyk haar verlangen heeft geuit, dat de zaak van het regentschap tot geene party-questie gemaakt wierd, welk verlangen veel invloed op de behandeling van de zaak heeft.)

De hertog van Sussex gaf ingewikkeld te verstaan, dat men ook in het geval had moeten voorzien, van eventueel overlyden van den thans bedoelden Regent; zonder den Koning van Hanover, den hertog van Cambridge of zich zelven te noemen, kan men ligt bevatten, dat hy ook al die takken van den koninklyken stam in aanmerking had willen genomen zien.

Nopens een tweede huwelyk van den regent had hy mede meerder bepalingen verlangd.

De Lord-Kanselier heeft al zoodanige bepalingen ontydig geacht; voorts aangevoerd, dat de onderhavige voordragt in de hoofdzaken van gelyken aard was als vroegere van dien aard.

Zonder tegenspraak werd nu ook de voordragt, gelyk gezegd is, by de tweede lezing, aangenomen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 September 1840.

ALZOO de persoon van CASPER LODEWYK VAN UYTRECHT, zich, zoo wel in privé als in kwaliteit van generale gemagtigde van HELENA DE ROCHEMONT weduwe van COLE MAXWELL, woonachtig te Londen, by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de navolgende slaven, als:

Voor den neger Reinier, oud 47 jaren, wiens moedersnaam onbekend is, en
„ de negrin Maria Sabina, door de wandeling Lambertina genaamd, oud 32 jaren, dochter van Ostiana, aan hem in privé toebehoorende,
en
„ de slavin Gysbertha, oud 52 jaren, dochter van Jacoba, aankomende de voornoemde weduwe COLE MAXWELL.

Zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 September 1840.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden

Aan Henriette en Julien, aankomende A. Mattey, en
„ AmaliaOgenia, aankomende den lande,

en dat de gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Henriette Liamone.
Julien Golo en
Amalia Nicomeda Georgius.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 September 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat ter vervulling der vacature, dewelke door het overlyden van den Heer D. Beevers in de geneeskundige Commissie op dit eiland ontstaan is, voor den nog overigen tyd dezes jaars als lid derzelve is benoemd: de Heer H. Schorrenberg, Chirurgyn Majoor by het Garnizoen en Hospitaal alhier.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 September 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, heeft by dispositie in dato van heden No. 361, onder nadere goedkeuring van hooger hand, tot Chirurgyn Majoor by de Schuttery, met den rang van Kapitein benoemd: den Heer Carl Anton Zeppenfeldt, en zulks in stede van den op den 15 dezer overledenen Chirurgyn Majoor den Heer D. Beevers.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.

VERVOLG van de Curaçaosche Courant van den 3den October 1840.

Militaire Administratie.

Publieke Verkooping.

DE Administrateurs van het Garnizoen alhier zullen, ingevolge daartoe bekomene autorisatie van den HoogEd, Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden, in dato 28 September 1840, No. 403, by publieke opveiling en aan de meest biedende doen verkoopen, op aanstaanden Donderdag, den 8 dezer, de navolgende goederen, als:

150 Ned. el groen circassien.
47 —— blaauw do.
21 —— geel do.
13 —— rood do.
470 —— grys laken.
120 —— groen saay.
53 —— roode do.
784 —— kanefas.
1677 —— imitatie katoen.
118 stuks hangmatten.
78 wolle dekens.
1430 paren schoenen.
148 Ned. lb. paardenhaar.

Onder conditie nogtans, dat de betaling derzelven onder behoorlyke borgstelling by den verkoop zal plaats hebben en wel zes weken na den verkoopdag; zullende gemelde goederen den dag te voren ter bezigtiging zyn op het Militaire Magazyn van Kleeding en Wapening binnen het fort Amsterdam.

Namens de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Curaçao den 2 October 1840.

⁂ *BEVALLEN* te St. Eustatius, den 24 Augustus jl., van eene Dochter, Mevrouw H. A. Römer, Echtgenoot van den Heer A. H. Bisschop Grevelink.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

DE ondergeteekende, van voornemen zynde tegen het einde dezer maand van dit eiland te vertrekken, roept by deze op al degenen, die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekeningen by hem ter betaling in te zenden; terwyl degenen, die hem schuldig zyn aangemaand worden om vóór of uiterlyk den 16 dezer maand het verschuldigde te komen voldoen ter voorkoming van geregtelyke invordering.

Curaçao den 2 October 1840.
M. PIZA.

TEATRO

Para el dia de Jueves 8 de Octubre.

CUARTA FUNCION.

Lleno de gratitud el Director por verse honrado de la numerosa presencia de este respetable público, ha pensado ejecutar en este dia una de las mejores Comédias que ejecutar se puede, y que ha obtenido en las capitales de Europa un general aplauso, siendo esta llena de apariciones, pasages, vuelos, y de mucha ilusion; su titulo:

LA GRANDE FUERZA DE

SANSON,

LA BATALLA CON LOS FILISTEOS,

LA CAIDA DEL TEMPLO,

Y EL GRACIOSO CARCELERO.

A ruego de muchos Señores se repite el mui aplaudido y Grandioso Baile Chinesco en 4 actos, de nueva invencion recien compuesto, con todas las decoraciones y maquinaria, que le pertenece: Caballos, Elefantes, Carro triunfal, música militar Chinesca, Sacerdotes, Moros, Negros, Bailarinas, y Comparsas.

Nota.—Se avisa al respetable público, que mui pocas serán las funciones que se va á dar.

OVERLEDEN Vrydag den 25 September jl., de Heer ISAAC MACHORO, in den ouderdom van ruim 73 jaren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1840.

E. K. Zaturdag den 3 te 1 u. 1 m. 'snamiddags.
V. M. Zondag den 11 te 2 u. 38 m. 'snachts.
L. K. Zaturdag den 17 te 7 u. 21 m. 'savonds.
N. M. Zondag den 25 te 4 u. 23 m. 'smorgens.

In antwoord van den President der Vereenigde Staten van Noord Amerika op een adres der Israëlieten der stad Nieuw York, hem verzoekende om de Consuls der Vereenigde Staten aan de gouvernementen van den Pacha van Egypte aanteschryven om mede werkzaam te zyn met de Consuls en Agenten van de andere mogendheden, geaccrediteerd by den Pacha, ten einde eene regtvaardige en onpartydige teregtstelling hunner broeders te Damascus te erlangen, heeft de President te kennen gegeven, dat, vóór deze mededeeling, hy reeds van den Consul der Vereenigde Staten te Damascus mededeeling ontvangen had der hartverscheurende gebeurtenissen, welke aldaar plaats hadden; en dat hy bereids den Chargé d'Affaires der Vereenigde Staten te Constantinopolen had aangeschreven om zich de zaak der verdrukte Israëlieten in de ottomanische domeinen aantetrekken.

De *Albion* van den 29 Augustus vermeldt, dat een nieuwe volksopstand is uitgebroken in Mexico. Op de laatste dagteekeningen woedde de burger oorlog binnen de muren der stad, alwaar een bloedig gevecht plaats had, hetwelk tien dagen lang voortduurde.

Het blykt uit de berigten, dat Generaal Urrea, de troepen gewonnen en by verrassing zich meester der sterkten van de stad gemaakt had; dat hy den president Bustamente krygsgevangen gemaakt en zich verklaard had als hoofd aanvoerder der party van de Federalisten. Bustamente bewerkte daarna deszelfs vryheid, en, zyne strydkrachten byeen verzameld hebbende, viel hy de opstandelingen aan. Op de laatste dagteekening van het berigt, hield het gevecht nog in de stad aan.

In de zitting van het Huis der Gemeente, op den 29 July ll. werd door zeker lid, Kelly genaamd, een ontwerp van wet voorgesteld ter afschaffing van de doodstraf, welke wet met 78 tegen 51 stemmen is verworpen geworden.

De in het verledene jaar door Lord Palmerston benoemde commissarissen ter opneming van de grensscheidingen tusschen de britsche bezittingen in Noord Amerika en de Vereenigde Staten, hebben een verslag van hunne bevinding ingediend, en de slotsom van dit verslag is: dat de commissarissen gevonden hebben eene linie van gebergteland overeenkomende met het tweede artikel van het traktaat van 1783, strekkende van het noordwesterlykste hoofd der Connecticut rivier tot de bronnen van de Chaudiere, en loopende van daar in eene noordoosterlyke rigting, zuid van de *Roostuc*, tot de baai van Chaleurs; en dat er geene andere linie bestaat, welke in overeenstemming is met het traktaat; en dat de grenslinie, welke door de Vereenigde Staten opgegeven wordt, niet beschouwd kan worden als de by het gemeld traktaat voorgeschrevene linie van grensscheiding.

Londen. Met H. M. paketboot *de Magnet* te Falmouth aangekomen, hebben wy West-Indische brieven van Demerary, Trinidad en Jamaica ontvangen. Volgens een dagblad van Jamaica, *de Dispatch*, gaat het suikergewas aldaar sedert 1837, jaarlyks achteruit. Dat dagblad bevat eenige officiële opgaven van plantaadjes, waaruit blykt, dat eene plantaadje, welke in 1837 271 vaten suiker opgebragt heeft, in 1838 slechts 250 en 1839 niet meer dan 192 vaten opgeleverd heeft. Op eene andere plantaadje, welke in 1835 112 vaten suiker opgebragt heeft, vinden wy insgelyks eene jaarlyksche vermindering, zoodat in 1839 de opbrengst slechts 27 vaten geweest is, en zoo is het op al de plantaadjes, ook ten aanzien van de rum, gelegen.

— Men beyvert zich op Jamaica om de zydeteelt in te voeren; zelfs zyn sommigen van oordeel, dat men aldaar, in plaats van eens in het jaar, zoo als in Europa, twaalfmaal zoude kunnen oogsten. Volgens genomen proeven, geeft eene acre lands (iets minder dan een halve morgen Rhynlands) met moerbezieboomen beplant, 10,000 pond geplukte bladen, waarvan men 66 pond zyde kan hebben, te weten: een pond zyde van 152 pond bladen, zoodat ook, indien men slechts driemaal in het jaar konde plukken, men jaarlyks by de 200 pond zyde van een acre lands zouden kunnen trekken. Voorts heeft men gevonden, dat de moer-bezieboomen, genaamd de Philippines, beter geschikt zyn voor het West-Indische luchtgestel, dan de Morus Multicaulis.

Londen. Een aantal belanghebbenden in de kolonie Nieuw Zeeland hebben alhier eene vergadering gehouden, om te overleggen, welke de beste middelen zouden zyn, om het gouvernement te bewegen, die kolonie eindelyk onder zyne bescherming te nemen, en aldaar een wettig bestuur te vestigen, niet alleen om voor te komen, dat de Franschen, die reeds eene maatschappy daartoe opgerigt hebben, zich aldaar nederzetten en zich misschien wel met der tyd meester maken van een eigendom, dat sedert 1769 aan Engeland behoord heeft maar ook om een einde te maken aan den staat van regeringloosheid, welke aldaar heerscht en aan alle die ongeregeldheden, onregtvaardigheden en wreedheden, welke voortvlugtige bannelingen, militaire overloopers, kapiteins van vreemde schepen enz., tegen de goede inboorlingen aldaar bedryven. Te vergeefs heeft men lang getracht het gouvernement daartoe over te halen; te vergeefs heeft men zelfs beproefd onder de inboorlingen een vaderlandsch en wettig bestuur op te rigten; hunne onkunde heeft die proef doen falen. En ondertusschen wordt die kolonie dagelyks van meer belang. Duizenden van H. M. onderdanen, door het schoone klimaat en de vruchtbaarheid van den grond uitgelokt, hebben zich aldaar met ter woon nedergezet; nog verleden jaar zyn er uit de havens van Londen, Glasgow en Plymouth 1,200 personen in 10 schepen derwaarts vertrokken, en ook nu weder maken velen zich gereed, om zich dezen zomer aldaar te gaan nederzetten. Deze en andere beweegredenen, hebben de vergadering bewogen zich van nieuws met een dringene verzoekschrift tot het gouvernement te wenden.

In een der dagbladen komt de volgende statistiek van Londen voor: In 1840, strekt Londen zich uit van Bethnalgreen tot Turnham-green (tien Engelsche mylen, een Engelsche myl is 20 minuten gaans,) en van Kentish town tot Brixton (zeven mylen) beslaande eene oppervlakte van 20 vierkante mylen gronds, verdeeld in 10,000 straten, stegen, pleinen, enz,. waarin 200,000 huizen staan, met eene bevolking van 2,000,000 zielen, die wekelyks boven de 4,500,000 ponden vleesch verteert.

De arbeid aan den Tunnel onder de Theems is gedurende het laatste vierendeel jaars veelal gestaakt geworden, omdat de gang de overzyde zoo ver was genaderd, dat het onraadzaam, ja zelfs onveilig werd geoordeeld, de uitgraving voort te zetten, voor de aan den oever staande gebouwen waren afgebroken. De Tunnel-kompagnie is reeds lang wegens den koop dier gebouwen in onderhandelingen en daar de meeste alreeds zyn aangekocht, zal de sloping spoedig een aanvang nemen. Zoodra dit is geschied zal men eenen gang naar beneden voor de voetgangers maken en in denzelven eenen wenteltrap stellen.